

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 11C/167/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313217602
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Gandelová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2015:1313217602.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Silviou Gandelovou v právnej veci navrhovateľa : H. W., bytom D. struhe č. XX, R., zastúpený JUDr. Igorom Klamárom, advokátom, so sídlom Družstevná č. 5, Bratislava, proti odporkyni : G. W., bytom D. struhe č. XX, R., o návrhu na rozvod manželstva takto

rozhodol:

Manželstvo H. W., narodeného dňa XX.XX.XXXX a G. W., rodenej O., narodenej dňa XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v Q., zapísané v knihe manželstiev matričného úradu W., Okres L. T. vo zväzku 1, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom X, sa rozvádza.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, ktorý bol súdu doručený dňa 09.09.2013, sa navrhovateľ domáhal, aby súd jeho manželstvo s odporkyňou rozviedol. Svoj návrh odôvodnil tým, že existencia manželstva je len formálna, manželia spolu vôbec nekomunikujú, nežijú spolu, manželstvo neplní žiadnu z funkcií predpokladaných zákonom. U oboch ide o prvé manželstvo, z ktorého pochádza dcéra, ktorá je už plnoletá. Rozpory medzi manželmi sa začali pred viac ako pätnástimi rokmi, hlavnou príčinou boli majetkové spory. Prostriedky získané navrhovateľom v podnikaní odporkyňa s dcérou využívali bez jeho súhlasu, podľa vlastného uváženia, navrhovateľa postupne izolovali od akéhokoľvek rozhodovania o spoločných veciach v domácnosti a o spoločnom majetku. Táto situácia viedla k výrazným rozporom, ku nesúladu v manželstve. Manželia, napriek tomu, že bývajú v jednom dome, spolu už 15 rokov nekomunikujú, nehospodária spolu, nevedú spoločnú domácnosť. Navrhovateľ v dome obýva iba jednu izbu, odporkyňa s dcérou užíva zvyšnú časť domu, užívanie ostatných častí domu mu bolo znemožnené. Odporkyňa spolu s dcérou iniciovali na súde viaceré súdne spory voči navrhovateľovi o majetok. Táto situácia na navrhovateľa veľmi zle psychicky vplyva, obáva sa, že v dôsledku konania odporkyne príde o akékoľvek zabezpečenie v starobe a preto sa rozhodol riešiť existujúcu situáciu v nefungujúcom a formálnom manželstve návrhom na rozvod.

Odporkyňa sa k návrhu na začatie konania písomne vyjadrila, žiadala, aby súd návrh na rozvod manželstva zamietol, s odôvodnením, že návrh je odôvodnený nepravdivými a zmätočnými tvrdeniami. Ďalej uviedla, že tvrdenie navrhovateľa o tom, že rozpory začali pred viac ako pätnástimi rokmi a hlavnou príčinou boli majetkové spory, sú nepravdivé. Iniciátorom majetkových sporov v manželstve je navrhovateľ, spory vznikli preto, že navrhovateľ koná neoprávnene, s cieľom privlastniť si jej majetok. Spory začali po tom, keď navrhovateľ pred šestnástimi mesiacmi dal vymeniť kľúč k osobnému autu Škoda Fabia, ktoré patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a spory sa prehĺbili, keď sa odporkyňa na jar roku 2013 dozvedela, že navrhovateľ nadobudol do výlučného vlastníctva pozemok, záhradu, v katastrálnom území Vajnory a to na základe nepravdivých informácií, ktoré uviedol do

kúpnej zmluvy. V skutočnosti pozemok patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, preto podala na súd žalobu o určenie, že predmet kúpnej zmluvy patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tunajší súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by došlo k prevodu vlastníckeho práva. Podľa odporkyne jej konanie nemožno považovať za ziskuchtivé, naopak navrhovateľ sa takto chová. Neprivlastňovala si žiadne finančné prostriedky navrhovateľa a preto ani nemohla minúť takéto prostriedky. Spolu s dcérou sa nedopustili žiadneho podvodného konania. Nie sú pravdivé tvrdenia, že navrhovateľa izolovali od akéhokoľvek rozhodovania o spoločných veciach v domácnosti, poukazuje na to, že tvrdenia v návrhu na začatie konania sú nepravdivé a zmätočné. Nie je pravdivé ani tvrdenie, že spolu 15 rokov nekomunikujú nehospodária a nevedú spoločnú domácnosť. Spoločne podnikali od roku 1993 do 7.1.2009 a spoločné podnikanie nie je možné bez vzájomnej komunikácie. Na výstavbe domu, v ktorom bývajú sa odporkyňa aj dcéra podieľali vlastnou prácou aj finančne. Navrhovateľ spolu s odporkyňou užíva prízemie domu, nie je pravda, že obýva len jednu izbu. Prvé poschodie rodinného domu bolo realizované ako nadstavba pre dcéru, na ktorej sa dcéra podieľala finančne aj vlastnou prácou. Stavebné povolenie na nadstavbu bolo vydané v roku 1984, kolaudačné rozhodnutie v januári 1990. Konanie, ktoré navrhovateľ opisuje v návrhu neexistuje a preto nemôže vplývať ani na jeho psychiku. Pokiaľ má navrhovateľ psychické problémy, mal by sa obrátiť na odborníka a tak hľadať skutočnú príčinu psychických problémov.

Súd sa oboznámil s obsahom sobášneho listu, vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav.

Účastníci konania uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX v Q., okres L. T., v W. republike. U oboch ide o prvé manželstvo a z manželstva sa narodila dcéra, ktorá je plnoletá.

Dňa 11.12.2013 bol súdu doručený návrh, ktorým odporkyňa žiadala konanie prerušiť, zo zdravotných dôvodov. Rozhodnutím zo dňa 20.12.2013 súd návrh odporkyne na prerušenie konania zamietol, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa rozhodnutím zo dňa 29.05.2014 potvrdil.

Podaním, ktoré bolo súdu doručené 20.10.2014 odporkyňa opätovne žiadala prerušenie konania z iného dôvodu. Rozhodnutím zo dňa 28.10.2014 súd návrh odporkyne na prerušenie konania do skončenia konania vedeného na tunajšom súdu o určení vlastníctva zamietol. Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd, napadnuté uznesenie rozhodnutím zo dňa 31.03.2015 potvrdil.

Aj na pojednávanie nariadené na deň 17.09.2015 odporkyňa svoju neprítomnosť ospravedlnila a žiadala o odročenie pojednávania. Uviedla, že manželstvo bolo uzatvorené v Q., okres L. hora v W. republike, podľa jej názoru bola založená právomoc súdov Českej republiky, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť a z tohto dôvodu by mal súd konanie zastaviť.

Keďže súd nezistil žiadne prekážky, ktoré by mu bránili vo veci rozhodovať, tvrdenie odporkyne o neexistencii podmienok konania je irelevantné, obaja účastníci konania sú slovenskí štátni občania (skutočnosť, že odporkyňa je občiankou Slovenskej republiky bola preukázaná vyjadrením samotnej odporkyne zo dňa 30.10.2013), sú splnené všetky podmienky, aby vo veci rozhodol tunajší súd. Návrh na odročenie pojednávania, ktorý odporkyňa prezentovala vo svojom podaní, súd neakceptoval, nakoľko odporkyňa neuviedla žiadne vážne okolnosti, pre ktoré by sa pojednávania nemohla zúčastniť a pre ktoré by súd pojednávanie musel odročiť. Súď ďalej prihliadol aj na celkovú dĺžku konania, skutočnosť, že návrh na začatie konania bol podaný pred dvoma rokmi, v septembri roku 2013, odporkyňa sa ani jedného vytyčeného pojednávania nezúčastnila, nenavrhovala vykonanie žiadnych dôkazov, preto súď pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti.

Podľa § 18 a 19 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), sú si manželia v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

O uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je ja osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 23 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Navrhovateľ vo svojej výpovedi uviedol, že podmienky bývania v dome by prirovnal k výrazu teror. Podľa jeho názoru je neúnosné súdne konanie ďalej preťahovať, naposledy mu boli spôsobené fyzické zranenia, bola zavolaná štyrikrát polícia a to bezdôvodne. Uviedol, že s odporkyňou spolu nehospodária, všetky peniaze, ktoré mal mu odporkyňa zobrala. Ďalej uvádzal, že vybudoval dom rodine manželky v Českej republike a keď svokor zomrel, manželka namiesto, aby ho oslovila, sa dedičstva zriekla v prospech sestry. Neskôr kúpila nehnuteľnosť za ich peniaze, ale zapísaná bola na svokra, ktorá mala 83 rokov a ktorá ju potom darovala dcére. Vnímal to ako ďalší podraz zo strany odporkyne. Odporkyňa tiež trvala na tom, aby polovičku domu daroval dcére, čo odmietol. Na tretí deň po tom, čo predpis domu odmietol, dostal ranu do hlavy v čase keď spal, preto sa odsťahoval a odvtedy spolu s odporkyňou vôbec nekomunikujú, jediným riešením vzniknutej situácie je podľa neho rozvod.

Navrhovateľ opakovane zdôrazňoval, že situácia v rodine účastníkov konania a ich vzájomné spory sa stále zhoršujú, celkovú situáciu pociťuje ako obrovskú psychickú záťaž, s ktorou nedokáže ďalej žiť a má záujem ju vyriešiť práve rozvodom. Podľa jeho názoru odporkyňa terajší stav vyhovuje, s návrhom na rozvod manželstva nesúhlasí a jej nesúhlas je podmienený snahou spôsobovať prieťahy v konaní a vyhýbať sa účasti na pojednávaniach. Navrhovateľ uvádzal, že odporkyňa s dcérou vstup na prvé poschodie uzamykajú, neumožňujú mu tam prístup. V decembri 2014 došlo k poruche na elektrickom ohrievači vody v kúpeľni na prízemí, porucha trvala až do 22.12., kedy navrhovateľ dal ohrievač opraviť, nakoľko dovtedy nemal žiadne finančné prostriedky. Po celú dobu poruchy odporkyňa mu s dcérou neumožnili používať kúpeľňu na poschodí a to napriek tomu, že dom postavil, je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Bol nútený vykonávať osobnú hygienu v studenej vode napriek tomu, že trpí reumatickým ochorením a studená voda a chlad mu spôsobuje zhoršovanie zdravotného stavu. Tieto skutočnosti sú odporkyňa ako aj ich dcéra dobre známe a napriek tomu mu vstup do kúpeľne na poschodí odmietli. Navrhovateľ opätovne poukazoval na neriešiteľnú situáciu v domácnosti a hĺbku rozvratu v manželstve.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že zákonné podmienky rozvodu manželstva sú v danom prípade splnené. Ku zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch a rozvod manželstva je odôvodnený ak sú splnené podmienky ustanovené v § 23 Zákona o rodine. Ak sú vzťahy medzi manželmi vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie spolužitia. Spoločenský účel manželstva možno vidieť vo vytváraní rodinného prostredia, v ktorom manželia žijú vo vzájomnej zhode, citovom zblížení, poskytujú si vzájomne podporu a pomoc. Súd uvedomujúc si, že ide o dlhoročné manželstvo, obaja manželia sú v pokročilom veku, dospel k záveru že podmienky na rozvod manželstva sú splnené. Narušenie manželských vzťahov je vážne, čo bolo preukázané vykonaným dokazovaním. Navrhovateľ opakovanie v priebehu konania, ktoré trvá dva roky vyhlasoval, že manželské spolužitie nemieni obnoviť, na podanom návrhu trval. Tvrdil, že tento stav je dlhodobý, pretrvával aj pred podaním návrhu na začatie konania a je právne irelevantné, či to bolo pätnásť rokov, alebo kratšie. Naplnená je aj podmienka, že rozvrátenie manželských vzťahov je trvalé, manželstvo nemôže ďalej plniť svoj účel, pretože nevytvára harmonické a trvalé životné spoločenstvo, účastníci konania majú problém spolu komunikovať, hospodáriť spoločne, poskytovať si pomoc.

Príčiny rozvratu manželstva je súd povinný skúmať, príčiny môžu byť subjektívneho charakteru, môžu mať aj objektívnu povahu. Vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by rozvrat manželstva spôsobil iba jeden z manželov, ako príčinu rozvratu manželstva súd vyhodnotil odlišné názory na hospodárenie so spoločnými vecami, nezhody vznikajúce zo sporov o majetok, dlhodobá neschopnosť vzájomne komunikovať poskytovať si vzájomnú pomoc.

V danom prípade sa manželstvo sa stalo formálnym zväzkom a obnovenie manželského spolužitia nemožno očakávať. Preto súd návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Napriek tomu, že odporkyňa v konaní nebola vypočutá, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom, mala dostatočný časový priestor na vyjadrenie sa ku návrhu na začatie konania, mohla

navrhovateľ dôkazy. Skutočnosť, že manželia nevedia komunikovať potvrdila aj vo svojom vyjadrení. Odporkyňa neskôr vo vyjadrení tvrdila, že predmet konania vedený pod spisovou značkou 14C/283/2013 bezprostredne súvisí s príčinou podania návrhu na rozvod a právoplatné rozhodnutie môže byť dôkazom toho, že návrh na rozvod konania je postavený na nepravdivých tvrdeniach navrhovateľa. Je právne irelevantné, či sú všetky skutkové tvrdenia navrhovateľa pravdivé, podstatné je, že vzťahy medzi manželmi sú trvale narušené a z postoja navrhovateľa je jednoznačné, že obnovenie manželského spolužitia nemožno očakávať. Z týchto dôvodov súd návrhu vyhovel.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Preto súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Bratislave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie musí byť podpísané a datované a teba ho predložiť vrátane príloh v takom počte rovnopisov, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré neboli uplatnené; rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci.

Manžel, ktorý prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému orgánu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.